

Arrest

nr. 226 798 van 27 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Elisabethlaan 25/1
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 4 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. JANS *loco* advocaat B. DE VOS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Temne etnie. U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 23 december 2017. U verklaarde in kader van dit eerste verzoek vervolgd te worden door de chief van Mala Mara – wiens broer bij de parlamentsverkiezingen opkomt voor de regeringspartij APC (All People's Congress) - en met het geheime Soko-genootschap. U verliet Mala Mara en keerde terug naar uw gezin in Freetown. Dankzij de hulp van uw nicht Y.G.K. weet u Sierra Leone te verlaten op 22 december 2017.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: een geschreven overzicht van uw gezinssamenstelling en uw asielaanvraag, en een print van een e-mail met een lijst van kandidaten voor de parlementsverkiezingen op 7 maart 2018.

Op 8 februari 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers geen geloof gehecht aan uw asielmotieven. U diende geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 13 juli 2018 dient u een tweede verzoek in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). U verklaart dat u in Sierra Leone campagne voerde voor de voormalige regeringspartij APC en dat u aangevallen werd door leden van de huidige regeringspartij SLPP (Sierra Leone People's Party). Op 30 juli 2018 werd uw verzoek ontvankelijk verklaard door het CGVS.

Voor het CGVS verklaart u tijdens de verkiezingsperiode in 2012 bij APC (de toenmalige regeringspartij) gegaan te zijn. U werd lid van APC omdat u dacht dat zij voor u iets konden terugdoen. U voerde campagne voor de APC. In de loop van 2016 en 2017 wordt u enkele malen aangevallen door aanhangers van de toenmalige oppositiepartij SLPP. In oktober 2017 gaat u samen met andere leden van APC naar Makeni, waar de vaandeldrager gekozen wordt. Aangezien u uit Makeni afkomstig bent, neemt u contact op met enkele oude vrienden. Een van deze vrienden, een medelid van APC, brengt u in contact met de chieft van Mala Mara en diens broer. U verblijft een week in Mala Mara. Tijdens deze week breekt er een conflict uit tussen de chieft en diens broer aan de ene kant, en de jeugdpartij, met H. als leider, aan de andere kant. Wanneer u terug in Freetown bent, wordt u bedreigd door H.. U spreekt hierover met uw leider binnen APC, A.B., met uw nicht Y.G.K. en met M., een inspecteur bij de politie. Uw nicht helpt u Sierra Leone te verlaten. Op 26 mei 2018 wordt A.B. gedood. Eind oktober 2018 verhuist uw echtgenote. Zij voelt zich niet langer veilig in uw oude buurt, aangezien een familievriend en medelid van APC door leden van SLPP aangevallen en gedood werd. Uw vrouw wordt tijdens de begrafenis van uw vriend aangevallen door enkele leden van SLPP. Zij wordt geholpen door enkele leden van SLPP die u nog kennen van vroeger.

In kader van uw huidige verzoek, legt u volgende documenten neer: een attest van de psycholoog (dd. 20/11/2018), foto's en informatie betreffende diverse partijgenoten die aangevallen werden, kaartjes met gegevens betreffende publicaties omtrent gebeurtenissen in Sierra Leone, een kopie van uw lidkaart van de APC, een artikel geschreven door Dr. Sylvia Olayinka u bezorgd via e-mail, een artikel geschreven door Karamoh Kabba u bezorgd via e-mail, een Bevel tot Invrijheidstelling van een Vreemdeling (dd. 08/03/2018), een brief van meester Lips (dd. 12/02/2018), uw eigen nota's i.v.m. uw eerste verzoek tot internationale bescherming, uw eigen nota's i.v.m. uw huidige verzoek tot internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Voor de DVZ verklaarde u vooreerst te worden gehoord door een vrouw en vroeg u ook een vrouwelijke tolk (zie vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, dd. 16/7/2018). Als reden hiervoor vermeldde u dat vrouwen u beter zouden begrijpen als u met hen praat. Omdat het CGVS van oordeel is dat zowel haar mannelijke als vrouwelijke medewerkers evenzeer in staat zijn uw persoonlijk onderhoud te organiseren, beschouwt het CGVS deze vraag niet als een bijzondere procedurele nood.

Uit het door u neergelegde psychologisch attest (dd. 20/11/2018) blijkt bovendien dat u **sinds 15 oktober 2018** een psycholoog bezoekt die vaststelt dat uw symptomen van de aanwezigheid van een erg traumatisch verleden vertoont. U verklaart eveneens dat u zowel tijdens uw verblijf in Caricole verward was, als tijdens het onderhoud voor het CGVS in het kader van uw huidige verzoek (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 11/02/2019 (verder notities CGVS 2), p. 23). Er dient echter te worden vastgesteld dat u deze opmerking niet maakte op 16 juli 2018 bij DVZ toen werd gepeild naar uw procedurele noden en naar elementen die het voor u bemoeilijken uw verhaal te vertellen. Om toch op passende wijze tegemoet te komen aan de vaststellingen die door de psycholoog worden gedaan in het attest, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud onderbroken (notities CGVS 2, p. 20). Verder blijkt uit het geheel van uw verklaringen dat u over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om een vrees voor vervolging in uw thuisland uit te leggen (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 25/01/2018 (verder notities CGVS 1), p. 1-31 + notities CGVS 2, p. 1-33). Op 4 april 2019 werden de notities van uw persoonlijke onderhouden u opgestuurd door het CGVS. U heeft hier echter tot op heden geen opmerkingen over gemaakt zodat ervan kan worden uitgegaan dat het persoonlijk onderhoud goed is verlopen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Ten eerste blijkt dat u tijdens uw huidige asielprocedure de problemen met de chieft van Mala Mara en diens broer aan de ene kant, en H., leider van de jongeren, aan de andere kant wederom aanhaalt (notities CGVS 2, p. 20-21). In kader van het huidige verzoek geeft u echter een andere invulling aan het hele gebeuren en linkt u dit aan uw lidmaatschap bij de voormalige regeringspartij APC.

Er dient benadrukt te worden dat u in kader van uw eerste verzoek, noch voor de DVZ aanhaalt dat u lid geweest bent van APC - meer nog, u stelde uitdrukkelijk geen lid geweest te zijn van enige organisatie - (vragenlijst CGVS, vraag 3), noch voor het CGVS hieromtrent enige verklaringen aflegt (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 25/01/2018 (verder notities CGVS 1), p. 1-31). Wat meer is, voor het CGVS verklaarde u niet geïnteresseerd geweest te zijn in politieke activiteiten (in Mala Mara) (notities CGVS 1, p. 15), terwijl u er desalniettemin betrokken raakte in een conflict tussen de chieft en diens broer, een parlamentslid, en hun tegenstander H. (notities CGVS 2, p. 20-21) en er contacten had met de chieft en diens broer, de 'honorable' (notities CGVS 2, p. 13). U verklaart in kader van uw huidige verzoek zelfs dat het om politieke zaken ging. **Het is echter allerm minst aannemelijk dat u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming zou verzwegen hebben dat u lid was van (de jeugdafdeling van) APC als u daadwerkelijk problemen had omwille van dit lidmaatschap. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds fundamenteel aan.** Er kan immers niet ingezien worden waarom u dit het CGVS of de DVZ zou onthouden. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn vluchtmotieven.

Met het voorgaande geconfronteerd verklaart u in Caricole verward te zijn geweest en dat u niet echt wist hoe u uw zaak moest overbrengen (notities CGVS 2, p. 23), waarbij u verklaart nu ook nog verward te zijn en niet stabiel - iets wat u lijkt vergeten te zijn wanneer u bij de DVZ expliciet gevraagd werd naar redenen waarom het doen van uw verhaal bemoeilijkt zou kunnen worden (zie vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ dd. 16/7/2018). U tracht dit evenwel nog aan te tonen met een attest van een psycholoog (dd. 20/11/2018). Het attest stelt dat u symptomen vertoont die wijzen op een erg traumatisch verleden. De psycholoog stelt in dit attest eveneens « Ce type de symptômes me fait questionner sa capacité psychique à répondre avec validité à l'interview du CGRA lors duquel il devra reparler de ce passé. » Om te concluderen dat « Il est en effet à craindre qu'un retour émotionnel très fort soit présent lors de son interview au CGRA et que cela affecte sa capacité à se concentrer et à donner un examen valide de cette épreuve. La prudence est donc de mise dans la façon d'interpréter sa difficulté à parler de ces moments traumatiques. » Dit is echter **een conclusie die vanuit psychologisch oogpunt werd gemaakt, vooraleer er een onderzoek naar de geloofwaardigheid van de verklaringen werd gedaan.** Uit het attest blijkt dat u psychologische problemen heeft, het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. **Het attest vermeldt dat u psychologische problemen heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze ontstaan zijn.**

Het is echter niet ernstig om na confrontatie met uw inconsistente en tegenstrijdige verklaringen deze te wijten aan een psychologische toestand, die in het kader van uw eerste verzoek en bij het indienen van uw tweede verzoek helemaal niet aangehaald werd. Bovendien blijkt nergens uit het geheel van uw verklaringen dat u zodanig verward bent dat u hierdoor geen valabele verklaringen kan afleggen over o.m. uw politieke activiteiten die aan de basis zouden liggen van uw vrees voor vervolging. Bovendien werd u tijdens uw eerste verzoek uitdrukkelijk gevraagd of u lid was van een organisatie (vereniging of partij) waarop u 'neen' antwoordde (zie vragenlijst CGVS, dd. 8/1/2018). Het is evenmin serieus om deze inconsistenties en tegenstrijdigheden te wijten aan de tolk die u niet goed begreep (notities CGVS 2, p. 3), te meer daar u tijdens het onderhoud in kader van uw eerste verzoek meermaals aangaf de tolk goed te begrijpen (notities CGVS 1, p. 2 + p. 28).

Daarenboven legt u in kader van uw huidige verzoek verklaringen af die tegenstrijdig of inconsistent zijn met deze die u aflegde in kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming.

In kader van uw eerste verzoek werd reeds gewezen op uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen in Freetown, Makeni en Mala Mara (zie beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus). In kader van uw huidige verzoek verklaart u **een week in Mala Mara gebleven te zijn** (notities CGVS 2, p. 13). U verklaart eveneens dat u de **conventie in Makeni verliet toen al geweten was wie de vaandeldrager (van APC) zou worden.**

U verklaart eveneens dat u van 9 tot 15 oktober 2017 in Mala Mara was (notities CGVS 2, p. 26). De nota's die u tijdens het onderhoud i.k.v. uw huidige procedure (toevallig) afgeeft, geven echter weer dat u **Makeni op 9 september verliet om te gaan werken in Mala Mara, maar geven niet aan dat u zich op de bewuste conventie te Makeni bevond.**

Bovendien blijkt uit informatie beschikbaar voor het CGVS dat de **vaandeldrager op 15 oktober 2017 bekend gemaakt werd op een partijcongres te Makeni** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Zowel de geloofwaardigheid omtrent uw aanwezigheid op dit partijcongres te Makeni als uw aanwezigheid tijdens het conflict te Mala Mara in oktober 2017 komen door uw inconsistente en tegenstrijdige verklaringen dienaangaande danig op de helling te staan.

Verder verklaart u tijdens uw huidige verzoek dat de broer van de chief een **lid van het parlement** was van 2012 tot 2017 (notities CGVS 2, p. 20). In kader van uw eerste verzoek **wist u echter niet welke positie deze man innam in de regering**, hoewel u wist dat hij een 'honorable' was en lid van de regering (notities CGVS 1, p. 16). Gevraagd of hij een minister of een parlamentslid was, wist u enkel te herhalen dat hij 'honorable' was. Het is echter niet aannemelijk dat u, die in kader van uw huidige procedure verklaart politiek actief te zijn geweest in uw thuisland, niet zou geweten hebben welke functie deze man bekleedde.

U verklaart eveneens dat u met mevrouw M., de AIG, gesproken heeft over de gebeurtenissen in Mala Mara (notities CGVS 2, p. 25-26), tegen het einde van november 2017. Gevraagd wat AIG is, verklaart u dat het **inspecteur M.** is, de rang van die vrouw. Ter bevestiging gevraagd of het haar rang bij de politie is, antwoordt u bevestigend. U verklaart bovendien dat zij (M.) uw verklaringen voorlas (notities CGVS 2, p. 27), waaruit blijkt dat u toch een aangifte trachtte te doen. Echter, in het kader van uw eerste verzoek gevraagd of u omtrent H. aangifte gedaan heeft bij de politie, verklaart u dat u dat wel wou doen, maar dat uw nicht u zei dat u dan nog meer problemen kon krijgen (notities CGVS 2, p. 26-27). Gevraagd of u dan **niet naar de politie geweest bent**, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of u over die kinderoffers ook niets verteld heeft aan de politie, antwoordt u nogmaals ontkennend. In kader van uw eerste verzoek, geeft u nergens aan dat u dan wel met een inspecteur van de politie gesproken heeft over de problemen die u ondervond met H.. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af omtrent de hulp die u gezocht heeft omwille van uw problemen met H..

Ten slotte wordt vastgesteld dat u geen gebruik gemaakt heeft van de beroepsprocedure bij de RVV in het kader van uw eerste verzoek. U verklaart hieromtrent dat uw advocaat u zei dat er zoveel tegenstrijdigheden waren in uw zaak dat hij daardoor geen vertrouwen had als hij beroep zou indienen (notities CGVS 2, p. 3). U legt eveneens een brief van uw voormalige raadsheer neer om aan te tonen dat hij u vertelde geen beroep in te dienen. Er dient eveneens gewezen te worden op het feit dat uw raadsheer noch tijdens het onderhoud voor het CGVS in het kader van uw eerste procedure (notities CGVS 1, p. 29), noch in de door u neergelegde brief enige psychologische problemen opmerkt die een oorzaak kunnen zijn van uw incoherente en tegenstrijdige verklaringen in het kader van uw eerste verzoek.

Gelet op het voorgaande, kan u de in het kader van uw eerste verzoek ongeloofwaardig bevonden vrees voor vervolging door de chief van Mala Mara en diens broer dan wel H., leider van de jongeren te Mala Mara, niet ombuigen.

U verklaart eveneens dat uw politieke partij, de APC, niet langer aan de macht is en dat u zich niet veilig voelt om terug te gaan naar dat land (notities CGVS 2, p. 21)

Hierboven werd reeds opgemerkt dat u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nergens melding gemaakt heeft van enige betrokkenheid bij een politieke partij en die zelfs ontkend hebt. **Het gegeven dat u uw lidmaatschap en politiek activisme niet vermeldde in het kader van uw eerste verzoek, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen dienaangaande reeds grondig aan.**

Bovendien toont u een groot gebrek aan interesse in APC. Immers, gevraagd wie de presidentskandidaat voor APC was tijdens de verkiezingen van 2018, weet u het aanvankelijk niet (notities CGVS 2, p. 18). Opgemerkt dat als u het niet weet, u dat ook mag zeggen, geeft u wederom geen antwoord. Gevraagd of u het niet weet, verklaart u hem wel te kennen, waarna u de naam van mister Samura Kamara noemt. Gevraagd wie samen met hem opkwam, weet u het niet. Nogmaals gevraagd naar de **naam van de 'running mate'**, blijft u het antwoord **schuldig**. Door de interviewer opgemerkt dat u het mag zeggen als u het niet weet, denkt u dat u zijn naam nog wel zal herinneren. Het verwondert echter dat u de naam van de medekandidaat van Samura Kamara niet kent, te meer daar u verklaart aanwezig geweest te zijn op het congres waar de vaandeldrager bekend gemaakt werd (notities CGVS 2, p. 13) en dat u dit congres pas verliet nadat geweten was wie de vaandeldrager zou worden.

Verder gevraagd wat de slogan (of 'clarion call') van Kamara was tijdens de verkiezingen, verklaart u dat het 'Tolongbu' was (notities CGVS 2, p. 18).

Gevraagd wat dat betekent, verklaart u dat het in Temne zoveel betekent als 'voortzetting', dat er verdergegaan wordt waar de voorgangers gestopt zijn. Gevraagd of hij nog een andere slogan had, antwoordt u 'voor 2012...' Opgemerkt dat er naar de slogan voor 2018 gevraagd wordt, verklaart u dat **'Tolongbu'** erg bekend was. U blijkt geen andere slogan of leuze te kennen die door Kamara gebruikt werd tijdens de verkiezingen van 2018. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat de clarion call van uw politieke partij **"My Sierra Leone, My Responsibility"** is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Bovendien plaatst u de verkiezingen in uw thuisland volledig verkeerd in de tijd. Gevraagd welke dagen de laatste verkiezingen plaats hadden, verklaart u **"Ik was daar niet, ik reisde toen al"** (notities CGVS 2, p. 17). Gevraagd het toch ongeveer te plaatsen, verklaart u dat de verkiezing was op **7 maart 2017**, waarna er een 'run-off' was, maar u kan zich die datum niet meer herinneren. Gevraagd hoeveel tijd er tussen de twee dagen zat, verklaart u dat het na 2 weken is. Door de interviewer opgemerkt dat u zei 7 maart 2017, bevestigt u dat. Echter, voor het CGVS verklaart u op **22 december 2017 Sierra Leone pas verlaten** te hebben (notities CGVS 1, p. 10), zo'n 9 maanden na de datum waarop u verklaart dat de laatste verkiezingen plaats hadden. Daarenboven blijkt uit informatie voor het CGVS dat de laatste verkiezingen te Sierra Leone plaats hadden op **7 maart 2018** en dat er **in de loop van het jaar 2017 geen verkiezingen** gehouden werden te Sierra Leone (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.

In kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming legt u een foto van de voorzijde van een lidkaart van de National Union of APC Student (NUAS) neer. Hierbij wordt opgemerkt dat een dergelijke kaart en al zeker een foto ervan eenvoudig na te maken is.

Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde politiek activisme.

Daarenboven maakt u het niet aannemelijk dat u door leden van de SLPP aangevallen werd (notities CGVS 2, p. 23-24).

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u in kader van uw eerste verzoek tot internationale bescherming noch voor de DVZ, noch voor het CGVS enige problemen aanhaalt met leden van de SLPP (Verklaring CGVS, vragen 3.1-3.8 + notities CGVS 1). **De DVZ vroeg u tijdens uw eerste verzoek echter uitdrukkelijk of u naast problemen met de chief in Mala Mara en met H., de leider van de jongeren, nog andere problemen had met o.m. de autoriteiten en medeburgers (Vragenlijst CGVS, vraag 7), op welke vraag u ontkennend antwoordde.** Hiermee geconfronteerd, verklaart u opnieuw in Caricole verward geweest te zijn (notities CGVS 2, p. 23), waardoor u uw zaak niet goed kon voordragen. Uit het voorgaande blijkt reeds dat u tijdens de diverse persoonlijke onderhouds bij de DVZ en het CGVS niet zodanig verward was, dat uw dermate afwijkende verklaringen hierdoor kunnen verklaard worden. Het is dan ook niet ernstig om na confrontatie met uw incoherente verklaringen dienaangaande te wijzen op uw psychologische toestand, te meer daar die pas voor de eerste maal in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming tijdens het onderhoud voor het CGVS wordt aangehaald.

In kader van uw huidige verzoek verklaart u daarenboven dat A., een van de mannen die samen met u gevlucht was, in mei 2018 gedood werd (VVV, vraag 15). U verklaart eveneens dat zijn roepnaam Ba. was. Door de DVZ gevraagd naar de **familienaam van A., kent u deze echter niet.** Tijdens het onderhoud voor het CGVS verklaart u echter dat zijn volledige naam **A.B.** is (notities CGVS 2, p. 12).

In kader van uw vorige verzoek vernoemt u echter nergens de namen A. of B. en verklaart u daarenboven dat u alleen gevlucht bent (notities CGVS 1, p. 24). Uit uw verklaringen tijdens het laatste onderhoud voor het CGVS blijkt daarenboven nergens dat u ooit samen met A. gevlucht zou zijn, maar verklaart u alleen dat u A. vertelde over de dreig telefoons die u van H. kreeg (notities CGVS 2, p. 20). De door u neergelegde foto's betreffende B. en diens overlijden, kunnen het voorgaande niet weerleggen.

Voor het CGVS verklaart u dat u **twee maal fysiek aangevallen** werd (notities CGVS 2, p. 24-25), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat u **drie maal werd aangevallen** (VVV, vraag 16). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het aantal keer dat u aangevallen werd.

Verder verklaart u zowel in 2016 als in 2017 aangevallen geweest te zijn (notities CGVS 2, p. 24). Gevraagd of u met iemand over deze aanvallen gesproken heeft, blijft u eerst het antwoord schuldig. De vraag herhaald, verklaart u dat jullie in groep waren en dat u het alleen aan uw vrouw uitgelegd heeft.

Gevraagd of u er met nog iemand anders over gesproken heeft, antwoordt u ontkennend. Later echter gevraagd waarom u in Freetown geen klacht indient omtrent deze aanvallen, verklaart u dat u dat niet kon doen, want het was de tijd van de campagne en op dat moment was de situatie chaotisch (notities CGVS 2, p. 27-28). Opgemerkt dat dit toch niet betekent dat u dan geen klacht kan indienen, weet u niet wat te zeggen. Gevraagd waarom u geen zaak geopend heeft tegen mensen van SLPP die u aangevallen hebben, verklaart u dat de 'seniors' (leiders) niet wilden dat jullie die situatie hadden (waarbij leden aangevallen werden), en dat jullie probeerden voort te gaan met de campagne.

Ter verduidelijking gevraagd of zij (de leiders binnen APC) zeiden dat u niet naar de politie mocht gaan, antwoordt u bevestigend. **Opgemerkt dat de mensen van uw eigen partij zeggen dat u geen klacht moest indienen** – waaruit blijkt dat u met hen ook over de aanvallen hebt gesproken en dus niet alleen met uw vrouw -, bevestigt u dit andermaal. U verklaart verder dat ze jullie zeiden dat ze dat na de verkiezingen zouden doen en dat ze hen dan zouden verjagen. **Gevraagd waarom APC zegt dat u geen klacht mag indienen, moet u even nadenken voor u verklaart dat ze het gewoon intern wilden registreren zodat ze na de verkiezingen wraak konden nemen.** De reactie van uw – toenmalige meerderheids - partij op de door u beweerde problemen, nl. aanvallen door een rivaliserende politieke partij, geeft echter te denken. Het is immers niet geloofwaardig dat uw partij deze aanvallers niet zou willen aangeven bij de politie om zodoende te vermijden dat zij nogmaals de eigen aanhangers kunnen viseren.

Gevraagd of APC ondertussen wraak genomen heeft, verklaart u dat APC de verkiezingen niet gewonnen heeft, en dat ze tot nu toe af en toe nog onder druk staan (notities CGVS 2, p. 27-28). Gevraagd welke druk, verklaart u dat ze enkele jongeren gedood hebben na de verkiezingen en dat er spanning is omwille van de onderzoekscommissie. Uit informatie van het United States Department of State blijkt echter dat er geen sprake was van geweld tijdens de verkiezingen, aangezien deze vredig verliepen (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). Verder maakt dit rapport geen gewag van doden n.a.v. de verkiezingen, hoewel er wel een nieuwe Anti-Corruptie Commissaris aangesteld werd die enkele leden van de voormalige regeringspartij voor corruptie aangeklaagd heeft. Dit rapport van het US Department of State maakt echter **geen gewag van een systematische, actieve vervolging van leden van APC door de huidige autoriteiten.**

Gezien het voorgaande, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. de problemen die u zou gehad hebben met leden van de SLPP. Dit ondermijnt de reeds volledig aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde politiek activisme nog meer.

De door u neergelegde papiertjes met namen van mediakanalen en data, verwijzen slechts naar algemene informatie die geen betrekking heeft op uw persoon. Uw verklaring dat KTV het heeft over wat er in Mala Mara gebeurd is (notities CGVS 2, p. 28), wijzigt dit niet. Het verwondert eveneens dat u, die geen rol van belang zou gespeeld hebben in deze gebeurtenissen, hierbij vernoemd wordt.

De door u neergelegde foto's, notities en URL-links betreffen andere personen en hebben geen betrekking op uw eigen persoon. Dit kan het voorgaande niet wijzigen.

De twee e-mails die u neerlegt betreffen algemene informatie en hebben geen betrekking op uw persoon. Bovendien vermeldt één van de e-mails **verkiezingen in de maand september 2018.** Uit informatie blijkt echter niet dat er deze maand verkiezingen gehouden werden in Sierra Leone (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Het Bevel tot Invrijheidstelling van een Vreemdeling heeft geen betrekking op de gebeurtenissen in uw thuisland en kan het voorgaande niet wijzigen.

Het door neergelegde psychologisch attest, brief van uw voormalige raadsheer en eigen nota's, werden eerder reeds besproken.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 4 juni 2019 een schending aan van “art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, art. 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Hij stelt dat hij “bijkomende bewijzen kan voorleggen, die zijn asielrelaas verder ondersteunen” en dat hij “inderdaad op de meeste vragen duidelijke antwoorden kon geven, dewelke enkel zijn betrokkenheid inderdaad kunnen impliceren”.

Volgens verzoeker werd zijn eerste verzoek om internationale bescherming “afgewezen omdat er met name werd op gewezen dat verzoeker inconsistente antwoorden gaf, voornamelijk data werden door elkaar gehaald”. Hij benadrukt dat hij in zijn huidige procedure “meerdere bijkomende bewijzen voor[legt], alsook een belangrijk medisch attest” dat aangeeft “dat de medische toestand van verzoeker inderdaad dermate is dat verzoeker grote moeite heeft om de gebeurtenissen te bespreken”. Zijn verklaringen moeten aldus “in dat kader te worden geplaatst, en er dient te worden aangenomen dat fouten gemaakt in het eerste interview inderdaad een medische oorzaak kenden”.

Verzoeker klaagt aan dat de commissaris-generaal “blijft verwijzen naar de eerste aanvraag, en de inconsistenties in de eerste aanvraag”. Volgens verzoeker blijkt uit het attest “dat de medische toestand van verzoeker niet goed was, en dat zijn inconsistentie hieraan te wijten was”, zoals “vastgesteld door psycholoog en expliciet geattesteerd”, en “dient het CGS abstractie te maken van de eerste asielaanvraag en huidige asielaanvraag opnieuw vanaf nul te onderzoeken”. Verzoeker voert aan “dat niet het eerste verhoor, of de vergelijking met het eerste verhoor dient te worden gemaakt, doch dat huidig verhoor als op zichzelf staand dient te worden beschouwd, gelet op de attestering aangaande de medische toestand in het eerste verhoor”. Hij meent dat “het CGVS niet huidige aanvraag [onderzoekt], maar wel opnieuw de eerste aanvraag”.

Waar de commissaris-generaal zou laten uitschijnen “dat het verhaal van verzoeker [bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming] vol inconsistenties zou zitten”, stelt verzoeker dat hij weliswaar moeilijkheden had “met precieze data en het vertellen in chronologische volgorde”, maar dat “de feiten zelf geen inconsistenties [vertoonden], en zowel in het eerste als in het tweede interview duidelijk beschreven [werden]”. Over de broer van de chieft wist verzoeker tijdens zijn eerste asielprocedure “dat deze man in het parlement zat, en ook bij zijn eerste asielaanvraag kon verzoeker antwoorden dat deze man “honorabel” was”. Hij legt verder uit dat hij tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft gezegd dat hij over zijn problemen heeft gesproken met een inspecteur, dat hij geen formele aangifte deed uit vrees voor represailles en dat hij om dezelfde reden niets heeft durven vermelden over de kinderonvoering.

Dat verzoeker geen beroep heeft ingediend tegen de beslissing in de eerste asielprocedure draagt volgens hem niets bij aan “het onderzoek naar huidige aanvraag”. Hij geeft aan dat hij verward was, “hetgeen duidelijk werd geattesteerd” en hij “stelde de tegenstrijdigheden vast ten gevolge van zijn psychologische toestand, en meende het meer aangewezen een nieuwe aanvraag in te dienen”.

Wat zijn kennis over en interesse in de partij APC betreft, wijst verzoeker erop dat hij “werd verhoord van 9u10 tot 13u30, zijnde meer dan 4 uren”, waarbij “vele vragen gesteld [werden] aangaande de politieke situatie”, dat hij op veel vragen het juiste antwoord kon geven, maar dat het niet vreemd is “dat in een vier uur durend interview een paar vragen worden gesteld waar verzoeker inderdaad het antwoord niet op weet”.

Verzoeker vraagt ondergeschikt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gezien het reële risico op ernstige schade in zijn hoofde bij een gedwongen terugkeer. Volgens hem is “de veiligheidssituatie van de plaats van herkomst van verzoeker, namelijk Sierra Leone, zeer problematisch”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing “te hervormen en aldus in hoofddorde verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève en art. 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, in subsidiaire orde verzoeker de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4 Vreemdelingenwet toe te kennen”.

2.2. Stukken

Op 15 juli 2019 werd door verzoeker een aanvullende nota overgemaakt aan de Raad met een psychologisch attest van 12 juli 2019.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 23 december 2017, daar hij in Sierra Leone problemen vreesde met een geheim (jongeren)genootschap, geleid door H., en met de Chief van Mala Mara (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 25 januari 2018, p. 14). Op 8 februari 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming, gezien geen geloof werd gehecht aan verzoekers asielaanvraag.

2.4.2. Op 13 juli 2018 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in, waar hij opnieuw verwijst naar het conflict tussen de Chief van Mala Mara en de jongerengroep, onder leiding van H.. Hij haalt verder problemen aan omwille van zijn APC-lidmaatschap.

2.4.3. De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.4.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek verklaringen aflegt die niet kunnen worden verzoend met zijn eerdere verklaringen. Zo vertelde verzoeker tijdens de procedure van zijn eerste verzoek nergens over zijn lidmaatschap van de ACP - wat volgens hem nochtans een oorzaak is voor zijn problemen in Mala Mara (notities 11 februari 2019, p. 20) - of over de verschillende aanvallen die SLPP-leden op hem pleegden. Tijdens zijn eerste asielprocedure stelde verzoeker niet te weten welke politieke functie de broer van de chief bekleedde (notities 25 januari 2018, p. 16), terwijl hij in zijn huidig verzoek beweert dat deze man een parlementslid was van 2012 tot 2017 (notities 11 februari 2019, p. 20). Nog in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij niet naar de politie ging omwille van zijn problemen (notities 25 januari 2018, p. 16), waar hij in zijn huidig verzoek liet optekenen dat hij met M., de AIG bij de politie, gesproken heeft over de gebeurtenissen in Mala Mara en hij aangifte trachtte te doen (notities 11 februari 2019, p. 25-26).

2.4.5. Waar verzoeker tijdens zijn eerste asielprocedure geenszins coherent kon aangeven wanneer hij in Freetown, Makeni en Mala Mara verbleef (notities 25 januari 2018, p. 3, 5, 17), blijkt verzoeker dit evenmin in de huidige procedure te kunnen. Zo stelde hij enerzijds na de conventie in Makeni een week in Mala Mara gebleven te zijn (notities 11 februari 2019, p. 13), van 9 tot 15 oktober 2017 (notities 11 februari 2019, p. 26), doch anderzijds dat hij de conventie in Makeni verliet toen al geweten was wie de vaandeldrager (van APC) zou worden, wat volgens de informatie in het administratief dossier pas op 15 oktober 2017 was. De notities die verzoeker neerlegde, stellen dan weer dat hij Makeni op 9 september verliet om te gaan werken in Mala Mara, maar maken geen melding van zijn beweerde aanwezigheid op de bewuste conventie te Makeni.

2.4.6. Verzoekers bewering sinds 2012 betrokken te zijn geweest bij de partij ACP, waarvoor hij campagne voerde en naar het partijcongres te Makeni in oktober 2017 ging, wordt dan weer ondermijnd voor zijn onwetendheid over de presidentskandidaat en diens "*running mate*" tijdens de verkiezingen van 2018 en wat de slogan of "*clarion call*" van Samura Kamara was (notities 11 februari 2019, p. 18). Verder plaatst verzoeker de laatste verkiezingen verkeerdelijk in 2017, terwijl ze in maart 2018 plaatsvonden, en kon hij deze verkiezingen evenmin ten aanzien van zijn eigen vlucht situeren (notities 11 februari 2019, p. 17).

2.4.7. Ook verzoekers verklaringen over de problemen met SLPP-supporters zijn niet coherent. Zo liet hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken optekenen dat hij "*driemaal*" aangevallen werd door leden van de SLPP (verklaring volgend verzoek, vraag 16) terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij slechts twee keer fysiek aangevallen werd (notities 11 februari 2019, p. 24-25). Tevens beweerde hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud aanvankelijk uitdrukkelijk dat hij enkel met zijn vrouw sprak over deze incidenten (notities 11 februari 2019, p. 24) om dan later te verklaren dat hij erover sprak met de senior leider van de partijen dat hij werd afgeraden om naar de politie te gaan (notities 11 februari 2019, p. 27).

2.4.8. Verzoekers verklaringen zijn niet alleen op vele punten onverzoenbaar met zijn eerdere verklaringen maar ook, en niet in het minst, met objectieve informatie in het administratief dossier. Wat ook zijn beweringen zijn over zijn al dan niet politieke verbondenheid, verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij gevaar loopt bij een terugkeer in Sierra Leone nadat zijn partij, APC, de verkiezingen verloren heeft. Verzoeker beweerde dat er na de verkiezingen spanning is en dat er jongeren werden gedood. Uit de informatie in het administratief dossier ("*United States Department of State: Sierra Leone 2018 Human Rights Report*") blijkt dat de verkiezingen vreedig verliepen en dat er geen systematische, actieve vervolging is van leden van APC door de huidige autoriteiten. Verzoekers beweerde vrees, nog los van de tegenstrijdige verklaringen en incoherenties, is dan ook niet objectief gegrond.

2.4.9. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud stelt verzoeker dat hij tijdens zijn eerste asielprocedure verward was en niet wist hoe hij zijn zaak moest overbrengen (notities 11 februari 2019, p. 23). In het verzoekschrift wordt gewezen op "*een belangrijk medisch attest*" dat zou aangeven "*dat de medische toestand van verzoeker inderdaad dermate is dat verzoeker grote moeite heeft om de gebeurtenissen te bespreken*" en "*dat de medische toestand van verzoeker niet goed was, en dat zijn inconsistentie hieraan te wijten was*", waardoor de commissaris-generaal "*abstractie [dient] te maken van de eerste asielaanvraag en huidige asielaanvraag opnieuw vanaf nul te onderzoeken*". De psychologisch attesten van 20 november 2018, voorgelegd op het Commissariaat-generaal, en van 12 juli 2019, op de Raad toegekomen bij aanvullende nota, vermelden symptomen die wijzen op een traumatisch verleden, de twijfels van de psycholoog over verzoekers capaciteiten om hier geconcentreerd over te praten en de voorzichtigheid die nodig is bij het interpreteren van deze moeilijkheid. Noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste asielprocedure noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud inzake zijn huidig verzoek kan deze moeilijkheid echter blijken.

2.4.10. Zo vertelde verzoeker tijdens zijn eerste asielprocedure onder meer uitgebreid over het conflict in Mala Mara (notities 25 januari 2018, p. 14-16), waarbij mensen gewond raakten (notities 25 januari 2018, p. 21), en over kinderontvoeringen en -offers (notities 25 januari 2018, p. 14, 19, 21-24). De Raad ziet niet in waarom verzoeker - ondanks de beweerde psychologische problemen - wel over deze feiten kon vertellen, maar niet in staat zou zijn geweest om zijn lange lidmaatschap bij APC en zijn problemen met SLPP-leden te vermelden, noch waarom verzoeker wel kon aangeven dat de broer van de Chief een "*honorable*" en regeringslid is maar dan wel (psychologische) moeilijkheden zou hebben ondervonden om bevestigend te antwoorden toen hem gevraagd werd of hij een parlamentslid was (notities 25 januari 2018, p. 16).

Evenmin kan zijn geestestoestand en eventuele moeilijkheid om over het verleden te praten verklaren waarom verzoeker uitdrukkelijk ontkende naar de politie te zijn gegaan (notities 25 januari 2018, p. 16) wanneer hij dit wel zou hebben gedaan (notities 11 februari 2019, p. 25-26).

2.4.11. Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud sprak verzoeker onder andere over een conflict tijdens de verkiezingscampagne waarbij de "chairman" van de regio werd gedood (notities 11 februari 2019, p. 16), over zijn problemen in Mala Mara met de chieft en diens broer en met H. (notities 11 februari 2019, p. 20), over de dood van zijn vriend A. (notities 11 februari 2019, p. 12, 21) en over de fysieke aanvallen waarvan hij het slachtoffer werd (notities 11 februari 2019, p. 23-25). Bijgevolg is het niet aannemelijk dat verzoeker dergelijke ingrijpende gebeurtenissen kan bespreken, maar het dan wel emotioneel te moeilijk zou hebben om verklaringen af te leggen over zijn verblijfplaatsen (notities 11 februari 2019, p. 13, 26), de verkiezingen in 2018 (notities 11 februari 2019, p. 17-18), het aantal aanvallen waarvan hij het slachtoffer werd (verklaring volgend verzoek, vraag 16; notities 11 februari 2019, p. 24-25), met wie hij over zijn problemen praatte (notities 11 februari 2019, p. 25-27) en of er incidenten gebeurde nadat APC de verkiezingen verloor (notities 11 februari 2019, p. 27-28). De Raad wijst erop dat van verzoeker geen volmaakte en feilloze verklaringen worden verwacht, wel kan verwacht worden dat verzoeker over de essentie van zijn verklaringen eenduidig is. Ook kon worden verwacht dat hij ontkennend of bevestigend kan antwoorden wanneer hem gevraagd werd of hij lid was van een politieke beweging. Dit is niet het geval. Integendeel verzoeker ontkende ooit lid geweest te zijn van een politieke partij (eerste vraag om internationale bescherming, vragenlijst CGVS, vraag 3).

2.4.12. In zoverre verzoeker met de psychologische attesten wilt aantonen dat hij een traumatisch verleden heeft, wijst de Raad erop dat niet kan blijken welke trauma's het zou betreffen en hoe dit zijn verklaringen kan beïnvloeden. Bovendien kunnen vermoedens over de oorzaak van psychologische problemen enkel gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoeker zelf, en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Nog daargelaten dat de Raad beseft dat verzoeker in een onzekere verblijfssituatie verkeert en dit zorgen kan meebrengen, kan de Raad zich niet uitspreken over het verleden van verzoeker dat hij niet kenbaar heeft gemaakt. *In casu*, kan noch uit zijn verklaringen tijdens de eerste vraag om internationale bescherming, noch uit deze afgelegd tijdens de tweede vraag om internationale bescherming of een combinatie van beiden, kan enigszins afgeleid worden dat verzoeker zijn land verliet omwille van de vermelde politieke of sociale problemen. Er wordt bijgevolg geen causaal verband aangetoond tussen de beweerde geestestoestand van verzoeker en zijn asielrelaas.

2.4.13. De talrijke incoherenties, vaagheden en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, doorheen zijn twee asielprocedures, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

2.4.14. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal neergelegde notities betreffen enkel zijn genoteerde verklaringen die bijgevolg geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Het Bevel tot Invrijheidstelling van een Vreemdeling en de brief van zijn voormalige advocaat, die aangeeft geen beroep te willen instellen tegen de eerste weigeringsbeslissing in hoofde van verzoeker, hebben geen betrekking op zijn asielrelaas. De overige door verzoeker neergelegde stukken - papiertjes met namen van mediakanalen en data, foto's, URL-links en e-mails - betreffen algemene informatie over de situatie in Sierra Leone dan wel andere personen dan verzoeker, waarmee verzoeker aldus geen persoonlijke vrees aannemelijk kan maken.

2.4.15. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De loutere ongestaafde stelling dat *“de veiligheidssituatie van de plaats van herkomst van verzoeker, namelijk Sierra Leone, zeer problematisch”* is, toont niet aan dat er in Sierra Leone een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name in die zin dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK